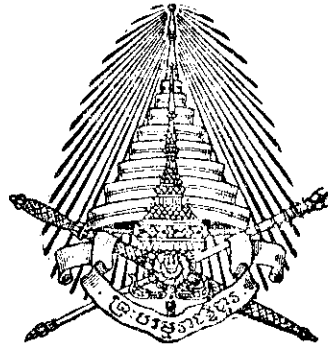

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๕๕๕

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชโยนทร โยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๐"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ภายหลังสามสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ภาคที่หนึ่งนั้น คือผู้กระทำผิดมีความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดตั้งกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุอันควรปรานี จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้นในปรากฏหรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัณฑ์กรรมนั้น คือให้ทำงานโยธา งานสุขาภิบาล หรืองานอื่นของราชการ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้อง

ปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่
ประจำ

กักขาม คือกักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่สมควร
เมแต่ที่จะกำหนดให้

กักขัง คือขังในที่ที่จัดไว้เพื่อควบคุมแต่ละเฉพาะคนเดียว
หรือรวมกันหลายคนแล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือขังในที่ควบคุม และจะใช้เครื่องพันธนาการ
ให้ผู้ต้องจำขังได้เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่นั้น ผู้บังคับ
วงขึ้นไปสั่งในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีเหตุให้เห็นว่าผู้ต้องจำขังน่าจะทำอันตรายต่อ
หรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น

(๒) เมื่อผู้ต้องจำขังมีอาการแสดงให้เห็นว่า เป็น
คลวิกลจริต หรือจิตตผินเพื่อนไม่สมประกอบอันอาจ
นกลยอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น

(๓) เมื่อมีเหตุให้เห็นว่าผู้ต้องจำขังพยายามจะหลบหนี
ควบคุม

(๔) เมื่อคุมตัวผู้ต้องจำขังไปนอกที่ควบคุม และเป็น
สมควรที่จะต้องใช้เครื่องพันธนาการ

(๕) เมื่อเห็นเป็นการสมควรจะต้องใช้เครื่องพันธนาการ
เนื่องแต่สภาพของที่ควบคุม หรือสภาพของเหตุการณ์

ในกรณีดังกล่าวแล้ว ถ้าเป็นเหตุฉุกเฉินไม่สามารถจะ
ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นผู้บังคับกองขึ้นไปสั่งการได้ทันที
ที่ ให้ผู้ทำหน้าที่ควบคุมซึ่งเป็นหัวหน้าอยู่ในขณะนั้นเป็นผู้สั่ง
การได้ แต่ต้องรายงานตามลำดับถึงผู้มีอำนาจโดยปกติเป็น
การด่วน และผู้มีอำนาจโดยปกติจะสั่งยกเลิกได้

กักขังหรือจำขังนั้น จะใช้งานโยธา งานสุขาภิบาล
หรืองานอื่นของราชการด้วยก็ได้ แต่วันหนึ่งไม่ให้เกิน ๖
ชั่วโมง

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนซึ่งให้อยู่ เว้นแต่โทษสถานไล่ออก หรือ
ปลด หรือพักราชการ ถ้าผู้ที่จะต้องรับโทษเป็นพลตำรวจ
หรือนายสิบตำรวจ ซึ่งมีใช้ระบอบการประจําการตามกฎหมายว่า
ด้วยการรับราชการทหารหรือเสมียนพนักงาน ให้อธิบดีกรม
ตำรวจสั่งได้ตามเหตุที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน

หน้า ๓๐ มีนาคม ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๕๘๕

นอกจากทัณฑ์ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ห้ามมิให้ใช้วิธี
ลงทัณฑ์อย่างอื่น”

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช
๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
วินัยตำรวจ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ เดิม ซึ่งถูกพระ
ราชบัญญัติยกเลิก มีข้อความดังต่อไปนี้ คือ

“ภาคทัณฑ์นั้น คือ ผู้กระทำผิดมีความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์
สถานหนึ่งสถานใดตั้งกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุอันควรปรานี จึง
ยื่นแต่แสดงเจตนาขอผู้ให้ปล่อย หรือให้ทัณฑ์บนได้

ทัณฑ์กรรมนั้น คือ ให้กระทำการสุขา การโยธา หรืองานอื่น
ของราชการเพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งคนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือ
ปรับให้อยู่เวรยามนอกจากหน้าที่ประจำ

กักขัง คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง ที่สมควร ตามแต่ที่จะกำหนดให้

กักขัง คือ ขังในที่กักขังเพื่อควบคุม แต่เฉพาะคนเดียว หรือรวมกันหลายคน แล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือ จำตรวนแล้วขังในที่ควบคุม

กักขังหรือจำขังนั้น จะใช้ทำงานสุจริตหรือโยธาของราชการ ด้วยก็ได้ แต่วันหนึ่งไม่ให้เกิน ๖ ชั่วโมง

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ เว้นแต่โทษสถานไล่ออก หรือปลด หรือพักราชการ ถ้าผู้ที่จะต้องรับโทษเป็นพลตำรวจ หรือนายสิบตำรวจ ซึ่งมีใช้ระหว่างประจำการตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารหรือเสมียนพนักงาน ให้อธิบดีกรมตำรวจสั่งได้ตามเหตุที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

นอกจากทัศนคติที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ห้ามมิให้ใช้วิธีดังที่บันทึกไว้เป็นอย่างอื่นเป็นอันขาด